

MŪSŲ LIETUVA

NR. 11 (1494) - SEMANÁRIO - 1977 M. KOVO - MARÇO 17 D. 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 44 21 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

KĄ TĒVAI JĒZUITAI REIŠKIA MŪSŲ KOLONIJAI ?

(Kalbelė, pasakyta 27 vasario 1977 m.)

Prieš dvidešimt šešerius metus, kai dar nei aš pati negalvojau gimti, Brazilijon atvyko pirmieji lietuviai Tėvai Jėzuitai. Mūsų mielas a.a. tėvas Jonas Bružikas ir ilgai atmintinas tėvas Vladas Mikalauskas..

Šiandien tenka tik trumpučiais žodžiais paminėti, kad mums taip brangių Tėvų Jėzuitų darbavimas Brazilijoje lietuvių tarpe jau yra taip įsišaknijęs, kaip yra išsiplėtusi mūsų draugystė ir meilė ir.. dabar jiems tenka pasitraukti iš čia ir vėl mus vienus palikti..

Jų ir tik jų dėka krikščioniškasis lietuviškasis atgaivinimas ir ugdymas buvo kruopščiai ir rūpestingai sėjamas per visus šiuos ilgus metus. Jie darbavosi be poilsio, be pertraukos, nes Tėvai Jėzuitai niekada negalvojo apie save, bet tik apie savo artimą – brolių lietuvių.

Kiek pasekmingai pravesių Misijų! Kiek atliktų vargingų kelionių per plačiausius Brazilijos plotus, suteikiant dvasinį ir tautinį patarnavimą lietuviams gyvenantiems dideliuose nuotoliuose, kurie tikrai jautėsi visų užmiršti..

Lietuviukai, maži vaikučiai, buvo jų skatinami prabilti lietuviškai, jiems buvo rengiamos lietuviškos mokyklėlės. Jie buvo įkvėpiami jausti savo tėvų ir senelių žemei, Lietuvai, meilę ir pagarbą.

Jaunimas buvo pritraukiamas prie lietuviškės, skatinamas ir draštinamas šokti tautinius šokius, bendrauti lietuviškoje aplinkoje, įjungiant savo jaunas lietuviškas pajėgas.

Seneliai taip pat nebuvo užmiršti. Jie buvo remiami, lankomi, šelpiami ir guodžiami jų ligose ir senatvėje..

Be visų kitų darbų Tėvai Jėzuitai rūpinosi ir lietuviška spauda, visais būdais palaikydami ir platindami mums brangų lietuvišką žodį.

Jie jungė ir stiprino visą lietuvių bendruomeninį gyvenimą iki tokio laipsnio, kad buvo įmanoma surengti pirmą kartą pasaulinio masto lietuvių jaunimo kongresą Pietų Amerikoje.

Drašiai galiu tvirtinti, kad be mūsų brangiųjų Tėvų Jėzuitų mūsų dvasinis, kultūrinis ir bendruomeninis lietuviškas gyvenimas nebūtų iškilęs iki šitokio laipsnio. Mūsų brangūs Tėvai Jėzuitai visur ir visada jautė pagrindinę pareigą – lietuviškai krikščioniškos meilės skleidimą.

Žvelgiant į Tėvų Jėzuitų atliktus darbus, mūsų mintyse ir širdyje iškyla jų švelnus šiltas draugiškumas, jų visada linksmas ir nepalūžtas nusiteikimas, supratimas ir atjautimas.. Tikrai likę be mylimų Tėvų Jėzuitų jausime didelę spragą.

Užbaigę žemiškų vargų kelionę, ilsisi braziliškoje žemėje pirmieji pionieriai tėvai Jonas Bružikas ir Vladas Mikalauskas... Jie tebegyvi mūsų mintyse ir širdyse. Niekada neužmiršime ir mūsų brangiųjų kleboną tėvą Petrą Daugintį, energingąjį ir visiems draugišką tėvą Antaną Saulaitį ir jau kituose kraštuose besidarbuojančius tėvus Joną Kidyką, Joną Giedrį, Leoną Zarembą..

Kad likimas juos visus atima iš mūsų tarpo, tai tikrai skaudu ir liūdna. Bet mes bejėgiai pasipriešinti. Todėl nuoširdžiai palinkėjime mūsų brangiems Tėvams Jėzuitams daug ir daug laimės jų tolimesnėse misijose kituose kraštuose. Mes visi gerai žinome, kad jausime jų gilų ilgesį ir visada juos minėsime mūsų gražiausiuose prisiminimuose, pasižadėdami ir įsipareigodami sėti lietuviškumo grūdus, kad galėtume rinkti lietuviškai krikščioniškos meilės vaisius, kad jie, ir toli būdami jausty, jog jų dvidešimt šešerių metų darbavimas mūsų tarpe nebuvo veltui. Mes prašome, kad jie ir ateityje mus neužmirštų savo maldose.

ZIVILĖ

KAM PRIKLAUSO BALTIJOS VALSTYBIŲ "STALAS"?

JAV LB kritiškai pasisako žemėlapiu reikalu

Jau ketvirti metai JAV Lietuvių Bendruomenės krašto valdyba vykdo nuolatinį spaudimą į valstybės departamentą Lietuvos ir jos valstybinių sienų JAV oficialiuose žemėlapuose žymėjimo klausimu. Tai mokslinio išvalgumo, geros dokumentacijos ir kantrybės bei atkaklumo reikalaujantis darbas. Trejetą metų teko darbuotis, kad į JAV oficialų žemėlapi (U.S. Foreign Service Posts and Department of State Jurisdictions) būtų sugražinta kažkurio biurokrato nutarimu išmesta pastaba (disclaimer), jog "JAV-ės nepripažįstančios Sovietų Sąjungos jėga įvykdytos Lietuvos, Latvijos ir Estijos aneksijos". Atsiekimu tačiau verta didžiulius, ypač matant valstybės departamento nenorą Pabaltijo klausimą kelti viešumon.

Esant tvirtai įsitikinusi, kad Lietuva vėl kelsis laisvam ir nepriklausomam gyvenimui, Lietuvos žymėjimas JAV žemėlapuose įgyja ypatingos svarbos. Tas žymėjimas ne tik nušviečia šiandieninę JAV politiką Pabaltijo atžvilgiu, bet taip pat turės tiesioginę įtaką Lietuvos valstybės ateities sienom. Čia ir glūdi JAV LB užsispyrimas periodiniais memorandumais reikalą judinti valstybės departamente, susitikinėti su JAV geografo įstaigos vadovais, neaplenkiant ir Baltųjų Rūmų štabo pareigūnų.

Prieš keletą savaičių JAV LB krašto valdyba valstybės departamentui pristatė jos ryšininko Washingtono Algimanto Gurecko paruoštą memorandumą, kuriame nurodomi minėtame oficialiame JAV žemėlapy esą netikslumai Lietuvos atžvilgiu. Tie netikslumai, žinant, kad žemėlapis yra ir JAV politikos veidrodis, verti ir lietuvių skaitytojo dėmesio.

1. Baltijos valstybių sienos žemėlapy žymimos, kokios jos buvo 1937. Estijai ir Latvijai tai neturi jokios reikšmės, tačiau Lietuvai nėra priskirtas Vilniaus kraštas. Remdamasis tarptautine teise, pagal kurią prieš okupuotos valstybės pasilaiko teisę į prieš okupaciją turėtąsias teritorijas, LB memorandumas valstybės departamentui siūlo Lietuvos teritoriją žymėti 1940 turėtomis sienomis, su atgautu Vilniaus kraštu.

2. Lietuvos 1940 siena taip pat yra konflikte su žemėlapy žymima 1937 Lenkijos rytine siena.

Čia vėl JAV nepaiso vėlesnių valstybinių sutarčių. Jaltos 1945 sutartim JAV sutiko Lenkijos rytinę sieną išvesti 1919 Curzono linija. Vėlesne Lenkijos – Sov. Sąjungos sutartim abi valstybės Jaltos sutarimais išvestą sieną ratifikavo ir nei Sov. Sąjunga, nei Lenkija dėl šios sienos legalumo pretenzijų nereiškia. Tad kodėl valstybės departamentas ribojasi 1937 siena? Naujai išvestai sienai esant abiejų valstybių priimtai, 1937 siena teturi tik istorinę reikšmę.

3. Nors JAV oficialiame žemėlapy Lietuvos, Latvijos ir Estijos teritorijos yra žymimos, jos valstybės oficialiaisiais vardais nėra identifikuojamos. Kitaip sakant, Lietuvos teritorija yra be Lietuvos vardo įrašo. LB savo memorandumu nurodo šį aiškų nesusipratimą. Visos kitos valstybės, įskaitant daugumą kolonijų ir kai kurias teritorijas, yra žymimos vardais, išskyrus Baltijos valstybes. Memorandume iškeltas ir esamas paradoksas: pastaboj minima, kad JAV nepripažįsta Baltijos valstybių inkorporacijos į Sov. Sąjungą, tačiau žemėlapy nesiteikiama jų identifikuoti vardais.

4. Žemėlapiu žemutiniame kairiame kampe žymimos įvairių valstybės departamento direktoriatam priskirtos valstybės. Deja, Baltijos valstybės neminimos kaip kurio nors direktoriato atsakomybėj esančios valstybės. Nėra jos priskirtos nei prie Rytų Europos skyriaus, nei prie Europos reikalų biuro. Kam tad priklauso valstybės departamente esąs Baltijos valstybių "stalas"? LB memorandumu prašo atitaisyti ir šį netikslumą, nes tai kenkia Baltijos valstybių skyriaus valstybės departamente efektyvumui ir mažina jo reikšmę.

Darbininkas

A. Gė.

Ir portugalai gers Coca Cola

Lisabona. — Portugalijos vyriausybė atšaukė draudimą įvežti ir pardavinėti Coca Cola. Draudimas galiojo 50 metų. Argumentas buvo, kad nesveika, nes gerime įmaišyta ir šiek tiek kofeino.

PASAULIO LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRIJA

WORLD LITHUANIAN CATHOLIC CONFEDERATION

Chicago, 1977 m. kovo 1 d.

Gerbiamieji,

PLKB Centro V-bos nutarimu remdamiesi, JAV St. Petersburgo, Fla., lietuviai katalikai sudarė patvirtintą liet. kat. visuomenininko premijos jurį komisiją. Prašome dėti pastangas, kad žemiau talpinamos premijai praveisti taisyklės būtų paskelbtos jūsų krašto spaudoje, suvažiavimuose, susirinkimuose ir kad jūsų iškilieji visuomenininkai būtų pasiūlyti premijos jurį komisijai.

LIETUVIO VISUOMENININKO PREMIJOS TAIŠYKLĖS

1. Pasaulio Liet. Kat. Bendrija įsteigia nuolatinę kasmetinę premiją visuomenininkui, kurios mecenatas yra kun. dr. Juozas Prunskis.
2. Premija skiriama asmeniui, kuris savo visuomeniniu veikimu daugiausia pasitarnavo lietuvių ir krikščioniškos kultūros idealų skiepimui ir plėtimui lietuviuose, artimiau siekiant visuomeninę organizacinę veiklos plotmę.
3. Kasmetinę \$500 premiją išmoka mecenatas kun. dr. J. Prunskis metų pradžioje.
4. Jurį komisijos išrinktą premijai gauti kandidatą PLK Bendrijos Centro V-ba pristato mecenatui Kun.dr.J.Prunskiui išmokėti premiją.
5. Penktoji premija už 1976 m. skiriama 1977 m. balandžio mėnesį.
6. PLK Bendrijos Centro V-ba sudaro 5 asmenų jurį komisiją, parinkdama atskirais metais įvairius kontinentus bei lietuviškas kolonijas.
7. Premijai gauti kandidatus gali siūlyti visi lietuviai, patiekdami iki 1977 m. balandžio 1 d. motyvuotą raštą jurį komisijai.
8. Jurį komisija iš pasiūlytų arba savo iniciatyva parinktų kandidatų išrinktą iki 1977 m. balandžio 8 dienos asmenį premijai gauti.
9. Premijos paskyrimą skelbia PLK Bendrijos Centro Valdyba, nustatydamą kada ir kur ta premija bus įteikta.
10. Jurį komisija sudaryta sekančio sąstato: pirm. dr. Juozas Petrikas, sekr. dr. Aldona Valienė, nariai - prel. Jonas Balkūnas, kun. kleb. Jonas Gasiūnas, Adolfas Paleckis.
11. Asmuo, siūlantis kandidatą visuomenininko premijai, siunčia motyvuotą raštą jurį komisijai sekančiu adresu: Dr. Aldona Valis, 7665 Sun Island Drive So., Aptm.305; So. Pasadena, Florida 33707, USA.

PAREIŠKIMAS LIETUVIŲ SOLIDARUMO REIKALU

Siunčiame PLK Bendrijos Valdybos pareiškimą lietuvių solidarumo reikalui. Prašome aktualų pareiškimą paskelbti jūsų spaudoje ir visuomenėje. Neužilgo atsiųsime PLK Bendrijos Valdybos pareiškimą lietuvių katalikų apaštalavimo reikalui. Ir pastarojo pareiškimo paskelbimas ir įgyvendinimas yra aktualus. Pranešame, kad negalint Argentinoje sudaryti jurį komisijos, visuomenininko premijos pravedimas perkeltas į JAV. Dievo palaima ir nuoširdūs sveikinimai.

Vyskupas Vincentas Brizgys
Tituliaris Pirmininkas

Pranas Povilaitis
Vykdomas Pirmininkas

MEMBER ORGANIZATIONS:

LITHUANIAN R. CATHOLIC FEDERATION OF AMERICA
LITHUANIAN R. CATHOLIC COUNCIL OF ARGENTINA
LITHUANIAN R. CATHOLIC COMMUNITY OF BRAZIL
LITHUANIAN CATHOLIC COUNCIL OF COLOMBIA
LITHUANIAN R. CATHOLIC COUNCIL OF WESTERN EUROPE

LITHUANIAN R. CATHOLIC FEDERATION OF AUSTRALIA
LITHUANIAN R. CATHOLIC COMMUNITY OF GREAT BRITAIN
LITHUANIAN CANADIAN CATHOLIC COUNCIL
LITHUANIAN CATHOLIC COMMUNITY OF URUGUAY
LITHUANIAN R. CATHOLIC COMMUNITY OF VENEZUELA

T. Venclova greit bus Amerikoje

— Dr. J.K. Valiūnas, VLIKo pirmininkas, vasario 3 kalbėjo telefonu su Tomu Venclova, kuris yra Paryžiuje ir netrukus žada pasiekti Washingtoną. T. Venclova yra okup. Lietuvoje susiorganizuoto lietuvių žmogaus teisių gynimo komiteto narys, o dabar ko-

miteto atstovas užsieny. Kiti komiteto nariai: Ona Lukauskaitė Poškienė (tarp kitko, Poškienė yra visuomeninės Sofijos Jasaitienės, gyvenančios New Yorke, sesuo), 70 metų amžiaus, devynių metų praleidusi SS darbo stovyklose, dabar gyvenanti Šiaurinėje, kun. Karolis Garuckas, jau seniai besirūpinąs religijos laisve, gyd. Eitan Finkelštein, aktyvus žydų teisių judėjimo da-

lyvis, jau šešeri metai gyvenąs Vilniuje, ir Viktoras Petkus, tikėjimo laisvės gynėjas, buvęs suimtas per Kovalevo teismą Vilniuje.

Rūpinasi Sadūnaitės išlaisvinimu

Washingtonas. — Illinojaus kongresmanas Frank Annunzio

vėl užklausė Valstybės departamentą apie Nijolę Sadūnaitę ir gavo atsakymą. Rašoma, jog visokiomis progomis sovietiniai sluoksniai informuojami apie Amerikos susirūpinimą dėl persekiojimų už žmonių politinius, kultūrinius ar religinius įsitikinimus. Kad ir nedaug kas tokiais priminimais pasiekta, bet tokios pastangos bus daromos ir toliau.

*su motyvais
rašyti nariais
Jas. G. Leiva*

LIETUVOJ 1976 MIRUSIEJI IR NAUJAI IŠVENTINTI KUNIGAI

1. Kun. Pranciškus Swiatek, Naujosios Vilnios altaris, gimęs 1889, kunigu išventintas 1915. Mirė 1976.III.5. Palaidotas N. Vilnios kapinėse.

2. Kun. Jonas Balčiūnas, Šmalvos klebonas, g. 1928, kun. išv. 1949. Mirė 1976.IV.3. Palaidotas Šmalvos kapinėse.

3. Kun. Lionginas Iwanczyk, Korvės klebonas, g. 1896, kun. išv. 1921. Mirė 1976.X.26. Palaidotas Korvės kapinėse.

Naujai 1976.V.30 išventintas kun. Aldas Čeponis, gimęs 1946.

II. Kauno arkivyskupija

1. Kun. Mykolas Grubys, Taujėnų altaris, g. 1894, kun. išv. 1916. Mirė 1976.V.7. Palaidotas Taujėnuose.

2. Kun. Alfonsas Keturakis, Paštuvos klebonas, g. 1904, kun. išv. 1932. Mirė 1976.VI.12. Palaidotas Paštuvoje.

3. Kun. Pranciškus Bikinas, Dotnuvos altaris, g. 1898, kun. išv. 1924. Mirė 1976.VI.20. Palaidotas Dotnuvoje.

4. Kun. Stanislovas Ruša, Buvės Maironių, Radviliškio klebonas, paskutiniu metu be pareigų, g. 1913, kun. išv. 1940. Mirė 1976.X.5. Palaidotas Kaune.

Naujai 1976.V.30 išventinti kunigai: 1) Eugenijus Bertulis, gimęs 1949, paskirtas vikaru į Kelmę; 2) Alfonsas Bulota, g. 1946, paskirtas vikaru į Panevėžį, prie Šv. Petro ir Pauliaus bažnyčios; 3) Kęstutis Benediktas Dakinevičius, g. 1940, paskirtas vikaru į Kėdainius.

III. Telšių vyskupija

1. Kun. Paulius Repšys, Užvenčio klebonas, g. 1909, kun. išv. 1937. Mirė 1976.II.14. Palaidotas Užventy.

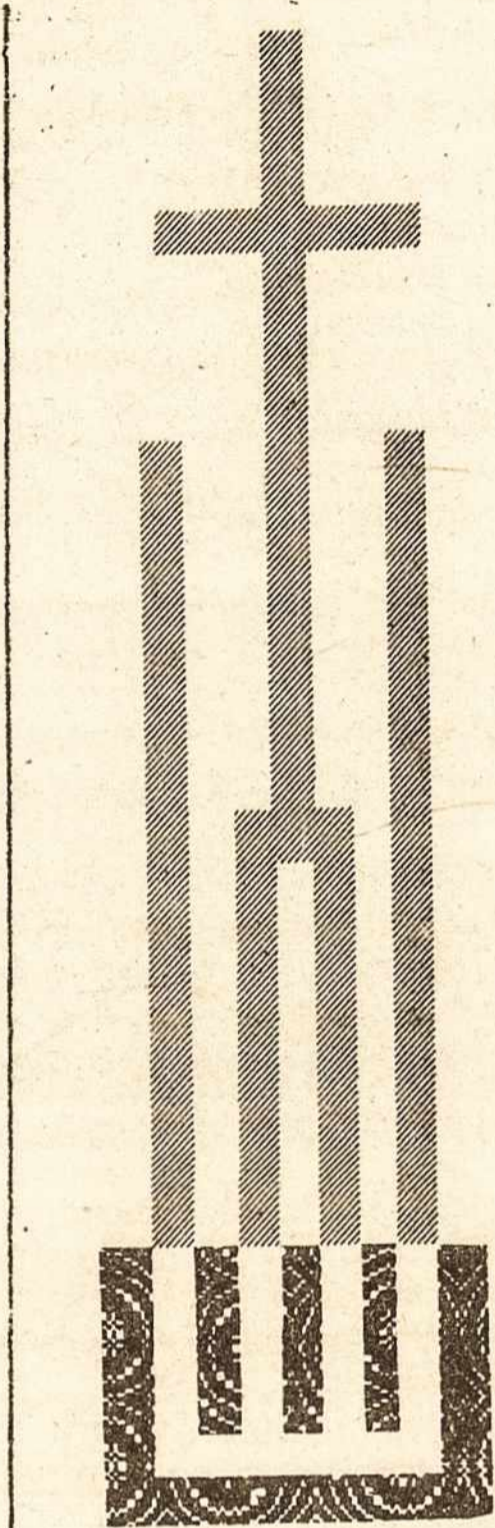
2. Kun. Alfonsas Sirus, Tauragės klebonas ir dekanas, g. 1921, kun. išv. 1942. Mirė 1976.III.14. Palaidotas Tauragės kapinėse.

3. Kun. Bronislovas Pakalniškis, Nevarėnų klebonas, g. 1923, kun. išv. 1947. Mirė 1976.VI.17. Palaidotas Nevarėnuose.

Naujai 1976.V.30 išventinti kunigai: 1) Ferdinandas Žilius, g. 1949, paskirtas Mažeikių vikaru; 2) Romas Žulpa, g. 1944, paskirtas vikaru į Kuršėnus.

IV. Panevėžio vyskupija

1. Kun. dr. Juozapas Čepėnas, Pasvalio altaris, g. 1880, kun. išv. 1905. Mirė 1976.I.24. Palaidotas Daugailių (tėviškės) kapinėse, kur turėjo pasirinkęs

vietą ir pasistatęs paminklą.

2. Kun. Antanas Misevičius, Papilio klebonas, g. 1901, kun. išv. 1927. Mirė 1976.VI.1. Palaidotas Raguvoje.

3. Kun. Juozapas Vytautas Niurka, Utenos klebonas ir dekanas, g. 1913, kun. išv. 1937. Mirė 1976.IX.30. Palaidotas Panevėžy.

4. Kun. Kazimieras Žeimys, Burbiškio klebonas, g. 1924, kunigu išv. 1949. Mirė 1976.VIII.22. Palaidotas Burbišky.

5. Kun. Juozapas Laniauskas, Biržų altaris, g. 1892, kun. išv. 1915. Mirė 1976.XI.26. Palaidotas Biržuose.

Išventinti 1976.V.30 nauji kunigai: 1) Vytautas Kapočius, g. 1942; 2) Aleksandras Kaškevičius, g. 1949.

V. Vilkaviškio vyskupija

1. Kun. Bernardas Baliukonis, Vilkaviškio vyskupijos kurijos kancleris, g. 1913, kun. išv. 1937. Mirė 1976.V.19. Palaidotas Kaune.

2. Kun. Aleksandras Labanauskas, Paežerėlių administratorius, g. 1909, kun. išv. 1937. Mirė 1976.IX.27. Palaidotas Paežerėliuose.

3. Kun. Jonas Sprainaitis,

Alvioto klebonas, g. 1912, kun. išv. 1940. Mirė 1976.VIII.16. Palaidotas Alviute.

4. Kun. Jonas Gribulis, Zapyškio altaris, g. 1902, kun. išv. 1935. Mirė 1976.XI.6. Palaidotas Zapyšky.

5. Kun. mons. Vincentas Padolskis, buvęs Marijampolės klebonas ir dekanas, vėliau altaris — ligonis, g. 1908, kun. išv. 1932. Mirė 1976.XII.8. Palaidotas Virbaly.

6. Kun. Pranciškus Šliumpa, Višakio Rūdos klebonas, g. 1916, kun. išv. 1942. Mirė XII.10. Palaidotas Aukšt. Panemunės kapinėse.

1976 Vilkaviškio vyskupija neturėjo nė vieno naujo kunigo.

VI. Kaišiadorių vyskupija

1. Kun. Zigmantas Neciunskas, Kalvių klebonas, g. 1912, kun. išv. 1939. Mirė 1976.VI.23. Palaidotas Kalviuose.

2. Kun. Romualdas Stundžia, Kauno kunigų seminarijos prokuratorius, g. 1901, kun. išv. 1930. Mirė 1976.X.18. Palaidotas Kaune.

3. Kun. Jonas Dzekunskas, Žiežmarių altaris, g. 1903, kun. išv. 1931. Mirė 1976.XII.24. Palaidotas Žiežmariuose.

1976.V.30 naujai išventinti kunigai: 1) Petras Bingelis, gimęs 1935; 2) Juozapas Lunius, g. 1924; 3) Vladislovas Avižonis (išventintas 1976 rudenį), gimęs 1939.

-o-

Kunigų mažėjimą Lietuvoje rodo šie paskutinių šešerių metų skaičiai.

1970 mirė 18 kunigų, o naujų išventinta 8.

1971 mirė 10 kunigų, naujų išventinta 3.

1972 mirė 17 kunigų, išventinta 6.

1973 mirė 21 kunigas, išventinta 6.

1974 mirė 23 kunigai, išventinta 8.

1975 mirė 19 kunigų, išventinta 8.

1976 mirė 24 kunigai, išventinta 11.

JA Valstybės

RENGIAMA LIETUVIŲ EKSKURSIJA, globojama vysk. V. Brizgio, į Šv. Jono Newmanno kanonizacijos iškilmes Romoje. Taip pat bus aplankyta Šv. Žemė, Paryžius, Lurdas, Neapolis, Atėnai, Viena. Ekskursija įvyks š.m. birželio 13-20 d.d.

PASAULIO IR AMERIKOS LIETUVIŲ GYDYTOJŲ SAJUNGOS suvažiavimas bus surengtas gegužės 27-29 d.d. Klevelande, "Park Plaza" viesbutyje. Klevelando klinikos rajone.

LIET. JÉZUITŲ Provincijolo T. L. Zaremba kalba per Liet.kat. radijo pusvalandį.

Brangūs Broliai ir Seserys Urugvajiečiai,

Jaučiuos laimingas, kad vėl galiu Jus pasveikinti ne iš toli pasjustu laišku, bet radijo bangomis, siunčiamomis čia pat, Jūsų gyvenamame krašte.

Kiek daug kartų apie Jus pagalvodavau, kiek kartų norėdavau Jus pamatyti, ir vis neturėdavau nei progos, nei galimybės. Bet štai, pagaliau, po dešimt metų vėl esu Jūsų tarpe, nors ir trumpam laikui.

Mano jausmai labai įvairūs, kai kurie net priešingi.

Džiaugiuos, kad dabar esu su Jumis; nesidžiaugiu, kad Jus paliksiu.

Džiaugiuos pamatęs tiek pažįstamų veidų liudžiu, kad jau nematau tiek daug, kuriuos anksčiau matydavau.

Man liūdna, kad su kai kuriais daugiau niekad čia žemėje nebepasikalbėsiu, — tačiau yra vilties džiaugsmas, kad su jais susitiksiu gal visai neužilgo.

Man skaudu, kai pamatau palinkusias nugaras, iškentėjusius veidus, — tačiau esu linksmas kai matau jaunos ir tvirtus jaunuolius, ar pradėjusius augti vaikučius.

Mane apima liudsys, kad daugelis Jūsų patyrė nelaimių, paragavo apsvylimų kartumų, — bet džiaugiuos, kad išlikot, kad sutvirtėjot, kad dvasioje subrendote, nepalūžote.

Galėčiau ilgai dar išskaičiuoti mišrius savo jausmus, bet nenoriu užtęsti laiko.

Jūs visi esat mano širdyje, esat mano Broliai ir Sesutės.

Nė su visais vienodai buvau susiartinęs, bet už visus meldžiuos, visiems trokštu laimės, visiems linkiu Dievo palaimos.

Koks mano didžiausias troškimas ir linkėjimas Jums?

Aš noriu, mano brangieji Broliai ir Sesutės, kad mes visi vieną dieną susitiktume, susirinktume į tą vietą, kur daugiau mūsų niekas nebeišskirs. Noriu Jus visus matyti, kokie Jūs iš tiesų esate, kalbėtis su Jumis taip, kad visada būtų aukštinamas Kūrėjo, Atpirkėjo ir Atleidėjo vardas. Jis yra visai čia pat, už durų. Jis laukia mūsų susipratimo ir mūsų tikro išmintingumo.

Gyvuokit, mieli broliai urugvajiečiai. Drįstu Jums sakyti, „Iki pasimatymo kitą kartą“.

• Mes greičiau būsime linkę pasiaukoti, jei atsiminsime, kad tėvyneje likusieji neša kur kas sunkesnę našą negu mes... J. ERETAS

KĄ LIUDIJA BUVĘ PRIE MIRTIES SLENKŠČIO

Pagal Raymond A. Moody, Jr.,
knygą "Life After Life"
naruošė Kęstutis Trimakas

A T E I T I S

"Kai mano galva buvo sužeista, tą pačią akimirką pajutau staigų skausmą, bet po to visas skausmas pradingo. Jaučiau plūduriuojąs juodoj erdvėj. Diena buvo kandančiai šalta, bet, man esant toj juodumoj, jaučiau šilumą ir nepaprastą malonumą, kokio dar niekad nebuvo patyręs. Prisimenu, kad galvojau: 'Aš miręs.'"

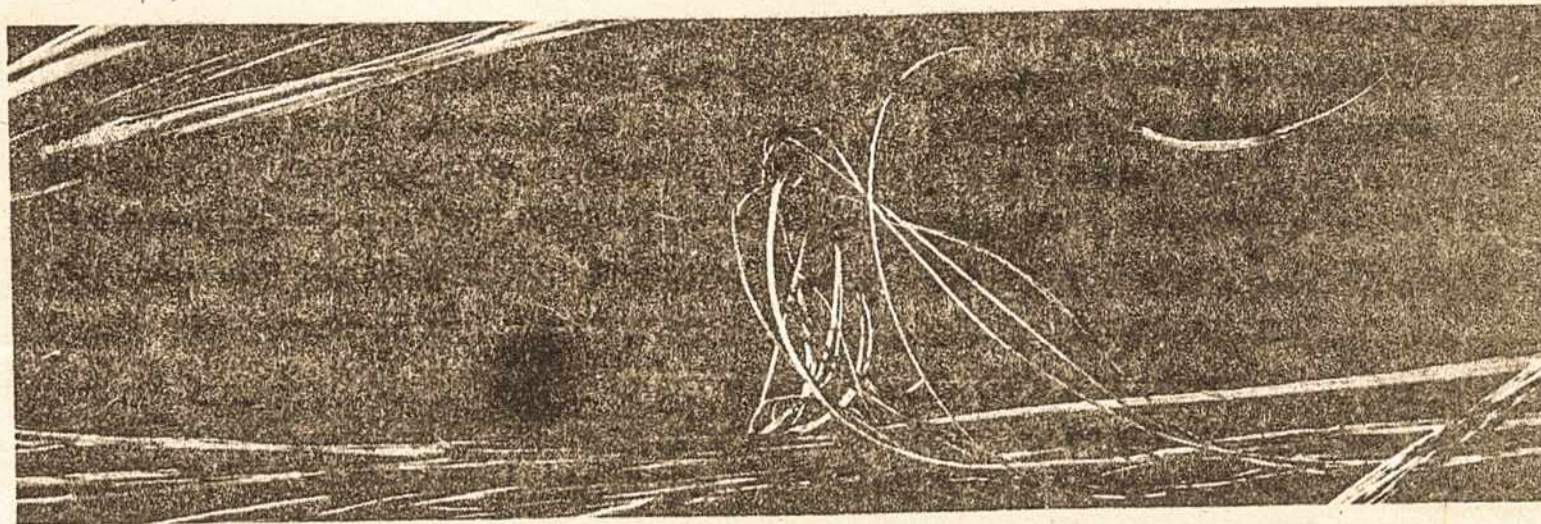
Tai vienas iš 150 dr. Raymond A. Moody, Jr., surinktų liudijimų tų asmenų, kurie buvo prie mirties slenksčio. Tie liudijimai aptariami šio du (medicinos ir filosofijos) doktoratus turinčio autoriaus knygoje "Life After Life: The investigation of a phenomenon — survival of bodily death" (Gyvenimas po gyvenimo: Studija apie išlikimą po kūno mirties). Knyga pasirodė vos pernai, bet jau susilaukė plataus susidomėjimo. Pradžioj dėl joje aprašomų neįtikėtinų pergyvenimų leidėjai delsė ją atspausdinti. Tik kai periodinėj spaudoj pasirodė žinia, jog garsi psichiatrė dr. Elisabeth Kubler-Ross yra baigianti panašią studiją ir dėl to yra yra įsitikinusi pomirtiniu gyvenimu (žr. "Ateities" 1975 m., 9 nr., 261), ši knyga buvo tuoj atspausdinta.

Prie mirties slenksčio buvusius pirmiausia čia vadiname tuos, kurie buvo daktarų pripažinti mirę, nes neberodė fizinės gyvybės ženklų, o tačiau vėliau atsigavo. Be to, tokiais laikome ir tuos, kurie sunkioj katastrofoj, dideliame sužalojime ar sunkioj ligoj savo fizine padėtimi buvo labai arti mirties. Šių pastarųjų pergyvenimai pagelbsti suprasti, kad mirimas yra palaipsniškas. Ne visi tokioje padėtyje buvę patiria kokius išgyvenimus. Tenka spėti, kad tik retas kas juos patiria. Tačiau, tai patyrę, pasakoja apie visą eilę išgyvenimų, kurie esmiškai yra labai panašūs. Ne visi juos visus išgyveno ir

ne visi tokia eile. Vieni jų turėjo daugiau, kiti mažiau. Net tie patys asmenys vienu atveju juos pergyveno, o tačiau kitu atveju panašioje padėtyje sakėsi nieko nepatyrę.

Visi patyrusieji susiduria su sunkumu savo išgyvenimus atpasakoti. Viena moteris taip išsireiškė:

"Na, man iš tiesų yra tikra problema jums tai pasakyti, nes visi man žinomi žodžiai yra trijų dimensijų. Pergyvendama tą patirtį, galvojau: Na, kai mokiaus geometrijos, man vis sakydavo, kad tėra trys dimensijos... Bet jie klydo. Yra daugiau. Na, žinoma, mūsų pasaulis — tas, kuriame dabar gyvename — yra trijų dimensijų. Bet

sekantis — iš tiesų, ne. Ir todėl taip sunku jums tai pasakyti".

Mirštant: pirmieji jausmai ir garsai

Pirmiausia, daug tokių, prie mirties slenksčio buvusiu, girdėjo daktarus ar kitus, juos stebėjusius, teigus, kad jie mirė. Vienas liudijo:

"Išgirdau daktarus sakant, kad buvau miręs. Viskas buvo labai juoda".

Kiti patys juto ar dėl nepaprastos savijautos sprendė esą atsiskyrę ar beatsiskiria su žemišku gyvenimu. Daugelis iš karto pajuto nepaprastą malonumą, kaip, pavyzdžiui, ši moteris: "Aš esu mirusi. Kaip miela!" Anksčiau jausti skausmai tuoj nustoja. Kiti gi pradžioj pasijuto blogai, kaip, pavyzdžiui, šis asmuo:

"Aš negalėjau nieko paliesti, negalėjau komunikuoti su nieku iš žmonių aplinkui. Tai buvo baisus vienišas jausmas, visiškos izoliacijos jausmas".

Pirmuosius jausmus, malonius ar nemalonus, neretai palydi atitinkami garsai: "tikrai blogas, burzgias garsas, ateinąs iš mano galvos, iš vidaus. Niekad nepamiršiu to garso" (vyras, "miręs" per 20 min. trukusią operaciją); "švilpias garsas, kaip vėjas" (moteris, praradus sąmonę); "japonų vėjo varpeliai" (vyras, atvežtas į ligoninę, paskelbtas mirusiu); "kažkokia muzika, tikrai majestotiškai graži muzika" (jauna moteris, sukritis nuo vidinio kraujavimo).

Vis dėlto nemalonūs garsai ir jausmai greit pradingsta.

Nevienam išskyla klausimas, kas toliau. Pavyzdžiui, viena moteris teigė:

"Aš nesigailėjau, kad buvau mirusi. Tik negalėjau orientuotis, kur aš eisiu".

Pro tamsą, pro tunelį

Daug kas mirdami patyrė žaibišką perėjimą per tamsą. Pavyzdžiui, vienas vyras, kuriam, vaikui būnant, dėl vidinių sužalojimų buvo sustojus širdis, taip pasakojo:

"Jaučiau, kad judėjau per gilų, labai tamsų slėnį. Tamsa buvo tokia gili ir neperžvelgiama, kad nieko negalėjau matyti, bet tai buvo nuostabiausias be rūpesčių išgyvenimas, kokį tik galėjau išvaizduoti".

Kiti panašiai liudijo. Pavyzdžiui:

"Aš judėjau per tą — jūs galvosit, tai

esant keista — per tą tamsią vietą. Ji atrodė, kaip kanalizacija ar kažkas į tai panašu. Aš negaliu jos apibūdinti".

"Jaučiau, lyg tai lėčiau greitu traukiniu pramogų parke per tą tunelį nepaprastu greičiu..."

Iš savo kūno

Daugelis pergyveno išėjimą iš savo kūno. Liudija jaunas vyras:

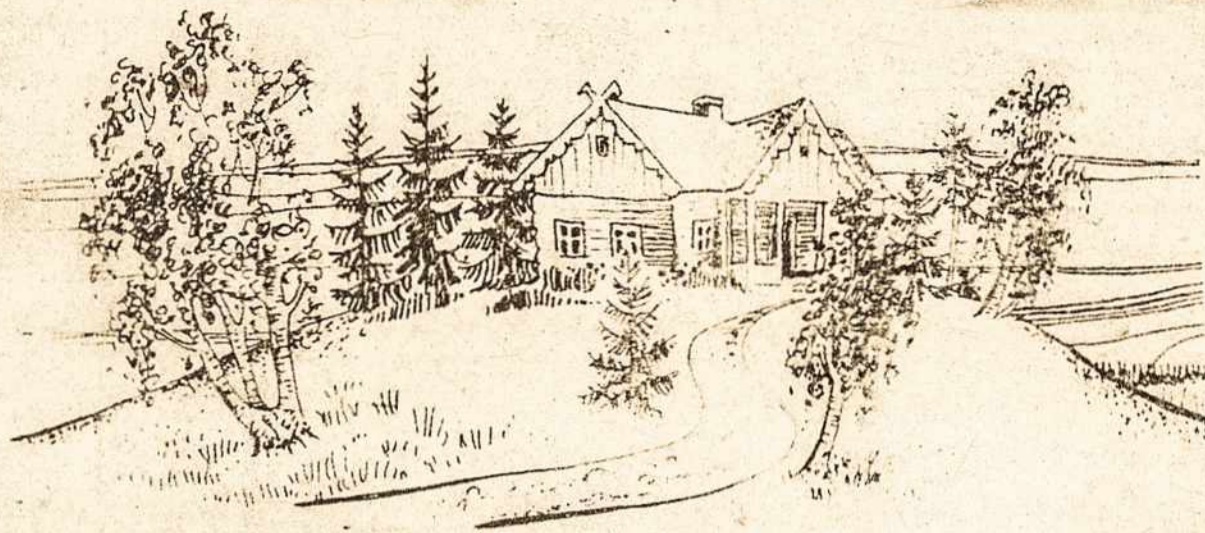
"Tai buvo maždaug prieš dvejus metus. Man buvo nesenai sukakę 19 metų. Savo automobiliu vežiau savo draugą namo... pamačiau į mus lekiančio automobilio prožektoriaus akinančią šviesą... išgirdau baisų trenksmą... Akimirką pasijutau judas per tamsą... Tada ėmiau lyg plūduriuoti apie 5 pėdas virš gatvės, sakyčiau, apie 5 jardus nuo automobilio... Mačiau žmones pribėgant ir renkant aplink automobilį... Galėjau matyti savo kūną sudaužytame automobilyje... Mano kojos buvo visai sulankstytos, o kraujo buvo visur aplinkui".

Išėjusieji iš kūno įvairiai pasijunta. Vieni tuoj pat junta baime ar stiprų norą į jį sugrįžti; kiti klausia, kas toliau bus; o dar kiti stebisi savo paliktu kūnu ar net junta jam svetimumą, kaip, pavyzdžiui, vienas daktaras, matydamas savo kūną apsidengus mirusio kūno pilka pelenų spalva, tenorėjo nuo jo pasitraukti.

Daugelio dėmesys tuoj nukrypo į tai, kas aplink dėjosi. Kai kurie tik prabėgom atkreipė dėmesį į tai, kas jie dabar buvo — sąmoningumo centras be kūno. Tą naują būseną štai kaip vienas aptarė:

"Aš nebuvo kūne, kaip tokiam. Galėjau jausti kaip kapsulę ar kaip tyrą formą. Negalėjau jos matyti — ji buvo permato ma, bet ne iš tikrųjų. Tai buvo, tarsi aš tik ten būčiau — energija..."

B is daugiau

STOVYKLA "BITUTÉ"

AVALIAÇÃO DO ACAMPAMENTO "BITUTÉ"

(Feita por cinco grupos de oito membros no penúltimo dia, 22/01/77)

O grupo mais esforçado

No acampamento BITUTÉ o grupo que mais se destacou foi Gegutés em apresentações e Šernai na cozinha e trabalho. Não houve grupo que colaborasse mais, todos colaboraram igualmente. Durante as várias atividades que tivemos entre os seis grupos que participavam o que mais se destacou foi: quanto a limpeza – Šernai, na participação – Voverytés, quanto a organização e união – Ereliai. Todos colaboraram, todos fizeram o que tinham que fazer. Houve um pouco de bagunça por parte de todos, mas tudo foi bem.

O que aprenderam

Bom, nós aprendemos várias coisas sobre o escotismo, sobre a Lituânia, programação, cozinhar e sobre a convivência mútua. Devido às chuvas constantes aprendemos a lidar com as barracas na chuva. O acampamento é muito instrutivo e aprendemos mais segredos de escotismo. Aprendemos a fazer fogueiras, cozinhar, a conviver e a sobreviver. O que mais nos agradou foi a excursão, a piscina e as olimpíadas.

Sugestões

No próximo acampamento tivesse mais tempo de piscina, mais horas livres, barzinho, acabassem com as brincadeiras brutas e se possível também banheiros mais decentes. A excursão foi ótima, mas a próxima poderia ser mais complexa. Gostaríamos de que no próximo acampamento pudessemos trazer amigos e parentes (Grupo B: Fátima Jurčikonis, Luciana Pumputis, Irutė Pet-

raitis, Elaine Karavich, Ricardo Merani, Ieros Aradzenka).

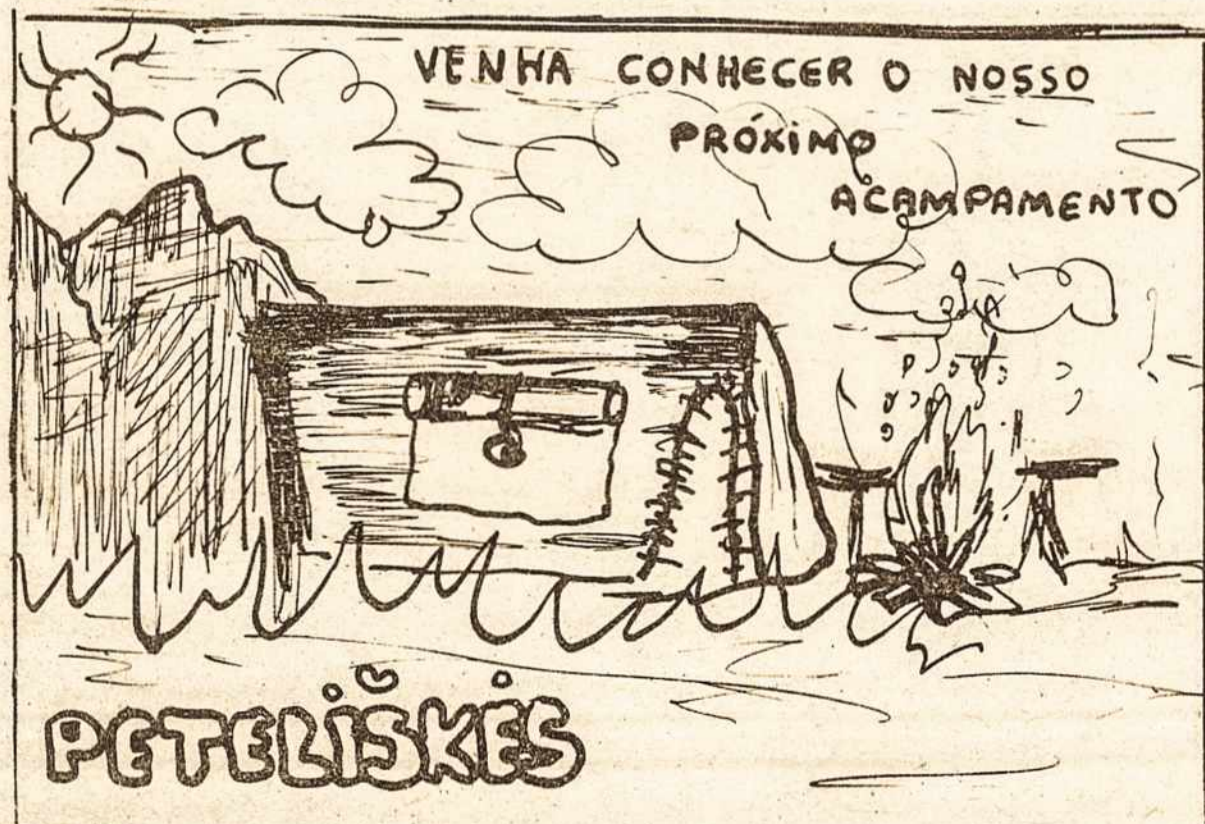
Para melhorar o acampamento sugerimos maior tempo livre, menos filas, a melhor divisão do tempo entre trabalhos, brincadeiras levando em conta o horário e procurar melhorar a localização das barracas. Gostamos mais da piscina e das fogueiras. E gostaríamos de trazer amigos, pois eles vão criar novas amizades. (Grupo D.)

Para o próximo acampamento seria bom mais excursões, atividades maiores sobre escotismo, mais horas destinadas às brincadeiras. Poderiam ser repetidos os cantos, excursões, cozinhar fora, fogueira, brincadeiras noturnas. Nós traríamos novos amigos e parentes, pois a stovykla nos traz muitos conhecimentos sobre Deus, a Lituânia, o escotismo e a amizade. (Grupo E: Ricardo Bendoraitis, Augusto Zaluba, Alberto Dilys, Edson Karavisch, Eduardo Greičius, Antonio Guillen, Denise Girckus, Regina Rautas, Angela Pumputis, Angela Lipsky, Alberto Greičius).

Pasakyk greitai: šešios žąsys su šešiais žąsyčiais.

Piešiniai iš stovykloj pravesto plakatu konkurso. Juos ML-vai sumažino Žanetė N.

Skautų veikla

SKAUČIŲ SUSIKAUPIMO DIENA

Vasario 22 – Tarptautinė skaučių susikaupimo diena. „Palangos“ vieneto skautės, jau dieną paminėjusios draugovės sueigoje vasario 19, nutarė dar pačią susikaupimo dieną švęsti Mišias prie lietuviško kryžiaus Vinco Banio sodyboje. Pačios išrinko ir skaitė šv. Rašto skaitymus, sukūrė tikinčiųjų maldas, kuriose meldėsi už visas pasaulio skaites, o ypatingai už lietuves skaites ir jų vadoves. Giedojo Jaunimo Mišias ir skautiškas giesmes, lydimas gitarų.

PERSITVARKĖ SKAUTAI

„Palangos“ skautų ir skaučių vienetas, kun. H. Šulco įsteigtas 1973 metų pabaigoje ir skaučių pradžioje, tiek išaugo, kad šių metų vasario 11 jaunųjų vadovų tarpe kartu su vadove Eugenija Bacevičiene nutarė iš mišraus skautų ir skaučių vieneto persiorganizuoti į dvi draugoves – skautų draugovę su trimis skiltimis, vadovaujama Roberto Saldžio, ir skaučių draugovę taip pat su trimis skiltimis, kurios draugininke išrinkta Nilza Guzikuskaitė.

„RŪTELĖ“ PAMALDOSE

Vasario mėnesį sambūrio „Rūtelė“ berniukai ir mergaitės, lydimi vadovės Eugenijos Bacevičienės su talkininkais Vytautu Bacevičium, Algirdu ir Vandos Pumpučiu, dalyvavo šv. Kazimiero parapijos pamaldose bairuose: pirmąjį sekmadienį Casa Verde, antrąjį Utingoje, trečiąjį Agua Rasa ir Moinho Velho. Nusivežę giesmių lapus, Beatriz Bacevičiūtės gitarų lydimi, giedojo Jaunimo mišias ir kitas giesmes. Susipažinę su pamaldų vietomis ir tų bairų lietuvišiais, žada ateityje kas keletą mėnesių aplankyti kiekvieną bairą, dalyvauti ir giedoti Mišiose. neatsakydami ir pasivaišinti, jeigu kas juos po pamaldų pasikviestų kaip vasario mėnesį Utingoje arbata ir pyragaičiais pavaišino Ana Serbentaitė, Agua Rasoj Pumpučiai, Casa Verdėj Jurgis Matelionis su kitais. Apie „Rūtelės“ dalyvavimą pamaldose bus laikraštyje pranešta iš anksto.

NAUJA SKAUTININKĖ

Lietuvių Skautų Sąjungos aukščiausiaji valdyba, vadinama Pirmąja, šių metų Vasario 16 proga „Palangos“ skautų ir skaučių vieneto vadovę Eugeniją Bacevičienę pakėlė į paskautininkės laipsnį, kuris suteikiamas prityrusiems ir gabiems skautų ar skaučių vadovams. Pirmosios pirmininkė ir buvusi skaučių Vyriausioji Skautininkė v.s. Lelė Milukienė iš New Yorko laišku pranešė apie pakėlimą patvirtintą ir skautų Brolijos Vyriausiojo Skautininko s. Sigito Miknaičio Čikagoje.

Eugenija Bacevičienė skautininkės įžodį davė skautų ir skaučių sueigoje sekmadienį, kovo 6 d., šv. Kazimiero parapijos patalpose. Raitė su vyriausiais iš jaunųjų skautų vadovų ir su talkininke Vanda Pumputiene, ką tik davusia skautės įžodį, pakartojo žodžius: „Brangindama savo garbę, aš pasižadu stengtis tarnauti Dievui ir Tėvynei ir artimui, būti pavyzdžiu jaunesniems skautams ir dirbti Skautijos gerovei“.

Žalio skautininkės kaklaraiščio Tėvynės mazgelį, kuris bus atrištas tik tada, kai Lietuva vėl taps laisva, užrišo draugininkė Nilza Guzikuskaitė, o gerojo darbį jos vyras Vytautas Bacevičius. Kaklaraištį užrišo v.s. kun. Antanas Saulaitis, kuris ir įžodį pravedė.

Toje pačioje sueigoje skautės įžodį davė Vanda Pumputienė, kuri su vyru Algirdu jau ilgesnį laiką talkina skautų vienetai ir „Rūtelei“.

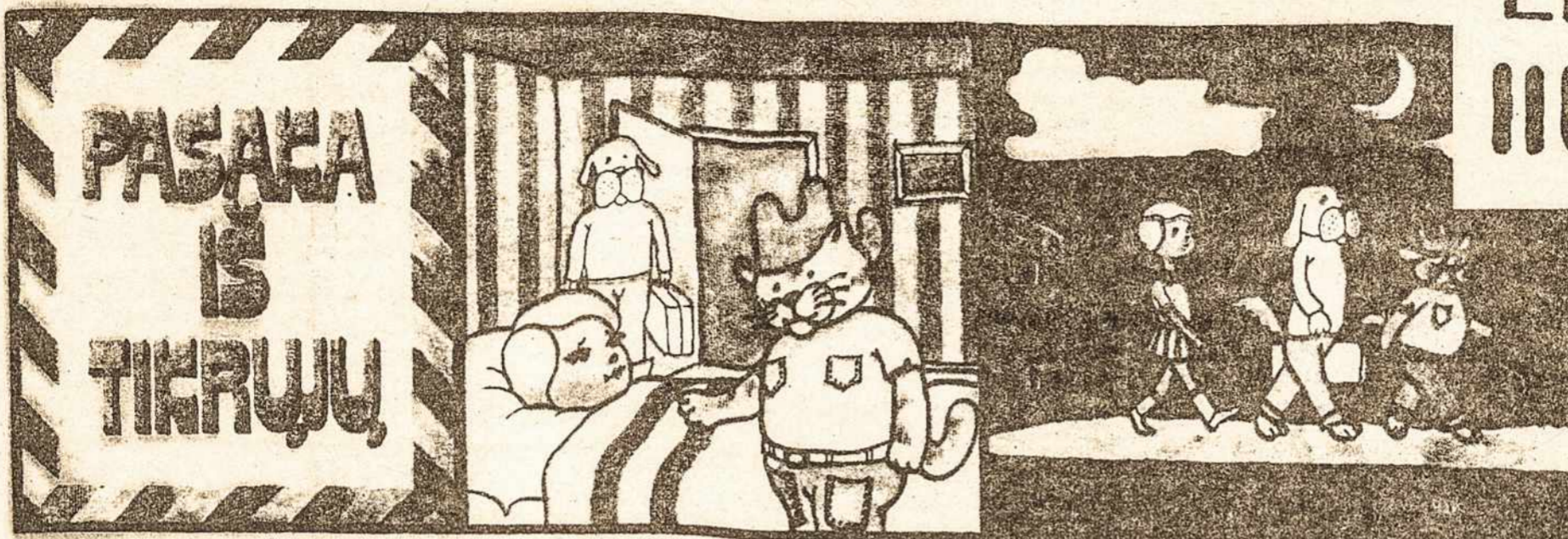
NAUJI SKAUTAI VYČIAI

Prieš trejus metus įsteigto skautų vieneto nariai tiek paaugo ir prisilavinio skautiškoje programoje, kad keturi vyresni vyrukai kovo 6 tapo pirmaisiais kun. H. Šulco įsteigto skautais vyčiais-nariais skautų šakos berniukams virš 17 metų amžiaus. Trumposios stovyklėlėje brazilų sodyboje prie Mailasque, pristatę savo paruoštas lietuviškas temas, gražiomis ir įspūdingomis apeigomis, apsuptomis skautų vyčių tradicijomis, davė skauto vyčio įžodį Klaudijus Butkus, Edvardas Greičius, Paulius Jurgilas ir Robertas Saldys, įgydami violetinės spalvos kaklaraištį.

Romas KALONAITIS

Vitalijaus SUCHOCKIO pieš.

MŪSŲ LIETUVA Išviesiems

Išspręskite Lietuvos mokyklos III sk. uždavinį:

“Miesto gyventojas Kaune Laisvės alėjoje pirko 40 metrų ilgio ir 35 metrų pločio sklypą. Už vieną kvadratinį metrą mokėjo 120 litų. Kiek litų sumokėjo miestietis už sklypą?”

Kartą Dalytė paprašė: „Tėveli, pasek man pasaką, kurioje viskas iš tikrųjų“. Galvojo tėvelis vieną vakarą, galvojo antrą ir pagaliau pasekė...

...Gyveno kartą mergaitė, vardu Dalytė. Dalytė vasarą buvo Palangoje. Parkeliavo po atostogų, užmigo savo lovelė-

je, tik staiga girdi:

- Kelkis, Dalytė! Vaziuojam į Palangą.
- Į Palangą! Vėl! Juk ką tik sugrįžom!
- Dabar bus viskas atvirkščiai! Pirma tu mus vežei, dabar — mes tave vešim!

TREČIO SKYRIAUS MOKINIAI PLANUOJA ATEITI

— Užaugęs aš noriu būti žmogus, kuris dirba U. S. kariuomenėj, dėl to, kad aš išmokčiau kaip šaudyti šautuvu.

Linus Udrys, 8 m.

— Užaugęs aš noriu būti ūkininkas. Norėsiu turėti pusės dienos darbą, gerų vaikų ir gražią žmoną. Savo ūkuje turėsiu arklių, porą karvių, vištų ir kiaulių.

— Užaugęs aš noriu būti muštuko (beisbolo) žaidėjas, nes man labai patinka tas sportas.

Algis Janušis

— Užaugusi aš noriu būti mokytoja, nes man atrodo labai smagu.

Laura Gražulytė

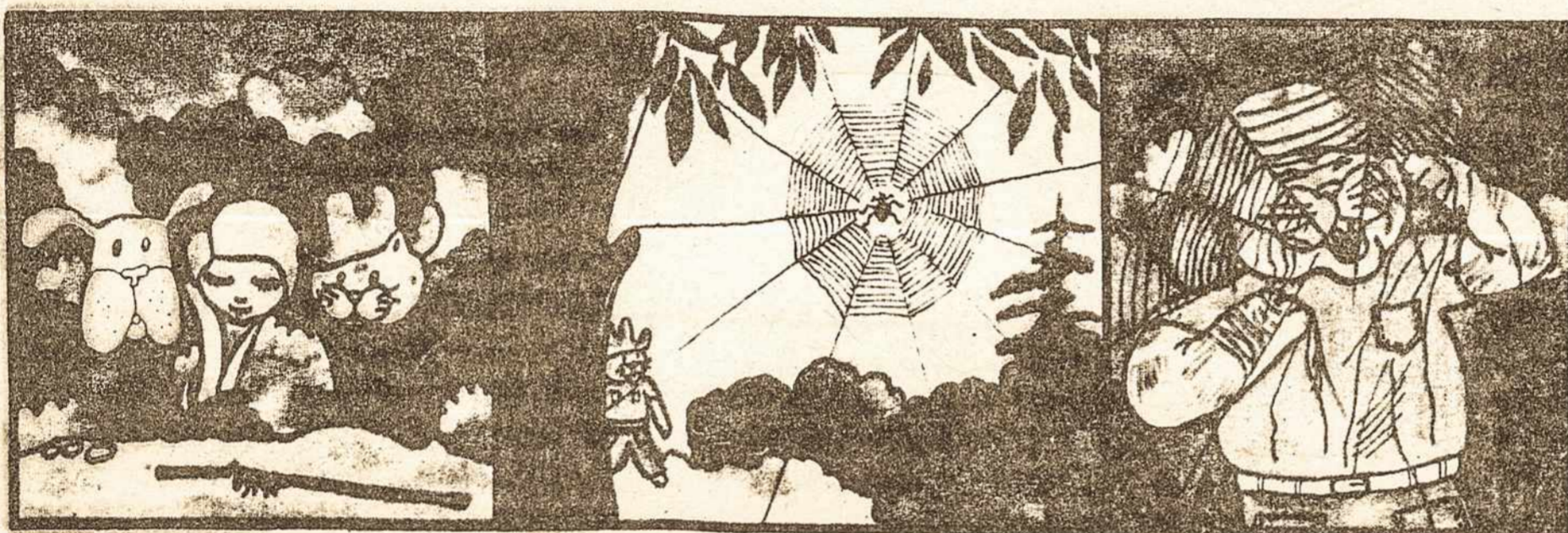
— Užaugusi aš noriu būti rašytoja, nes aš labai mėgstu rašyti.

Jackie Raguckaitė

— Užaugusi aš noriu būti veterinarijos daktarė, nes man patinka gyvuliai. Tik man nepatinka, kai jie serga.

Rūta Nakaitė,

visi Detroito “Žiburio” lit. m-los mokiniai. “Skambutis”.

— Čia mūsų turėjo laukti asilas... Kurgi jis dingio! Aha, jis čia buvo prieš keturias valandas, bet atėjo žmogus ir jį nusivedė...

— Iš kur žinai!

— Suuodžiau. Suuosčiau, jei jis būtų čia buvęs ir prieš tris dienas: toks jautrus mano nosies galas! Štai čia užuodžiu skruzdę...

- Kuo galiu patarnauti!
- Kol Margis suieškos asilą, pakviesk vorą: įdomu sužinoti oro prognozę!
- Tik pasidėk tą sunkų šapą!
- Visai jis nesunkus! Aš panešu šimtą kartų už save sunkesnę daiktą. Visą tempiu įsikandusi — tokios stiprios mano žiaunos!

- Ačiu, voriuk. Keliausim: Margis jau atvedė asilą.
- Kas rodyt kelią!
- Niekaip. Aš pats rasiu. Tik kvailiai mano, kad aš — neprotingas. Asilai — patys geriausi vedliai. Jie visados suranda patį trumpiausią kelią. Jums — kurl! Į gyvūnų aerouostą!
- Kuo mes skrisim! Nematau nė vieno lėktuvo...
- Kantrybės!
- Zzz... Paleissssk!
- Lėk, pabudink balandį. Tegu tuoj prisistato! Naktinės

musės — gyvūnų aerouosto pasiuntiniai. Ji bus pakraigej greičiau, negu tu vieną kartą sumirksėsi.

- Kas per balandis!!
- Niekada nemačiau tokio balandžio!
- Ir negalėjai matyti, nes aš — Pelėda. Balandis laukia jūsų ant namo stogo. Jam sunku pakelti bagažą nuo žemės, todėl pasiuntė mane jus atskraidinti. Vietoj malūnsparnio.
- Nepatogu girtis, tačiau nė vienas paukštis nemoka plasnoti tylliau už mane. Net inžinieriai šito iš manęs mokosi. Jie nori padaryti tyliai skrendančius lėktuvus.

GENYS Bus daugiau

JUOKELIAI

Padavėja: Kaip Jums perpiauti šį pyragą — į šešis, ar į aštuonis gabalus?
Žmogus: Į šešis. Aštuonių nesuvalgysiu...

Jonas: Išvardink penkis gyvulius, kurie gyvena Arktikoje.
Jonė: Lengva! Viena balta meška, antra balta meška, trečia balta meška, ketvirta balta meška, penkta balta meška...

Ligonis: Daktare, kai tik geriu karštą kakavą, man tuoj aki ima skaudėti.
Daktaras: Išimk šaukštelį iš puoduko.

Tragišką rusų pabėgėlis

1973 m. JAV-se išleista buvusio sovietų jūrininko Sergiejaus Kurdakovo knyga "The Persecutor". Jos autorius buvo ištremtųjų Sibiran vaikas. Likęs našlaičiu buvo auginamas vaikų prieglaudoje Novosibirsk. Prieglaudoje vaikai gyveno pusbadžiai. Ištrūkę laisvomis dienomis į miestą, vogdavo maistą ir kitus dalykus. Tuo tarpu prieglaudos viršininkai ir mokytojai buvo gana nutukę. 1967 m. Sergiejus, būdamas 16 metų, pabaigė prieglaudos gimnazijos kurso mokyklą. Buvo gana pavyzdingu komjaunuoliu ir dėlto buvo priimtas į Leningrado karo laivyno akademią. Po metų buvo perkeltas į Petropavlovsko laivyno akademią Kamčatkos pusiasalyje. Ten studijos susidėjo iš 3/5 politinių ir 2/5 techniškių dalykų, reikalingų būsimiems sovietų jūrų laivyno karininkams. Sergiejui mokslas sekėsi, be to, tapo komjaunuolių pirmūnu.

Vieną dieną jis buvo pašauktas į KGB įstaigą, kur jam, kaip pasižymėjusiam partijos moksle, buvo pasiūlyta tapti "draugovinininku", t.y. pagelbėti milicijos darbe, kai viešai milicininkams nepatogu kištis. Už kiekvieną operaciją žadėjo atlyginti po 25 rublius; gi kade-to mėnesinė alga — tik 7 rubliai. Įsakytą jam pasirinkti grupę smarkiųjų vyrų iš akademijos, kuriai bus nurodyta ką ir kur veikti.

Pradžioje Sergiejaus grupė buvo šaukiama susidoroti su įvairiais girtuokliais ir triukšmadariais. Vėliau ta grupė buvo paskirta išimtinai persekioti tikinčiuosius, kurių buvo nemažai ištremtųjų tarpe.

Keliose vietose vėlai vakare "draugovinininkai" įsiverždavo į nurodytus namus (mat, būta pranešėjų milicijai), kur senyvas žmogus skaitydavo Bibliją grupei susirinkusiųjų. Susirinkimas būdavo išvaikomas, žmonės apdaužomi ir religinė literatūra, spausdinta ar ranka rašyta, konfiskuojama.

Vienu metu vasarą buvo duotas įsakymas užpulti tikinčiuosius tolokai nuo miesto, prie upės, kur turėjo įvykti krikščijimas. Užpuolikai užmušė šventiką, kitus apdaužė lazdomis, apdraskė moteris ir visus pargabeno į kalėjimą už nelegalų susirinkimą.

Tikinčiųjų tarpe viena jauna, graži mergina krito Sergiejui į akis. Vėliau jis susitikdavo su ja ir vis klausdavo, kokią naudą turinti iš to pamaldumo. Mat, tikintieji ir po užpuolimų nesiliaudavo melstis.

Su laiku Sergiejui dingtelėjo

mintis, kad vis dėlto tame Dievo išpažinime yra kažkas paslaptingo, jam nesuprantamo, nes jokios represijos tikinčiųjų neįveikė. Jis pats pradėjo skaičiuoti, kaip kurios konfiskuotas tikybines brošiūras. Kilo abejonės. Iš kitų išgirdo, kad sovietų valdžia ir komunizmas nėra visai tokie, kaip skelbiama viešai.

Prieš baigiant akademią Sergiejus buvo raginamas tapti enkavedistu, bet atsisakė. Kaip jaun. leitenantas buvo paskiriamas radijo operatorium viename karo laivyno naikintuve, o vėliau — povandeniniame laive. Dabar galėjo girdėti užsienio stotis. Jų paveiktas ryžosi pabėgti į Ameriką.

1971 m. vasarą buvo perkeltas radistu į žvejybos laivą Ramiajame vandenyne, kai to laivo radistas staiga susirgo. Tame laive jis paruošė plaustą, truputį maisto atsargų ir vis mankštinosi plaukime. Pagaliau atėjo gera proga stipriam plaukikui pabėgti, kai jų laivas žvejojė 12 mylių nuo Los Angeles miesto, bet staiga per radiją pranešta, kad jaunas lietuvis jūrininkas Simas Kudirka pabėgęs nuo rusų laivo pas amerikiečius 1970 m. lapkričio 23 d., o Amerikos valdžia grąžinusi jį sovietams. Vėliau už Sovietų Sąjungos išdavimą nuteistas 10 metų kalėjimo. Tokiu būdu Sergiejaus planai išplauk-

ti į Amerikos krantą sugriuvo. Tada jis ryžosi bėgti į Kanadą kita proga.

Kartą laivas plaukė šiaurėn. Ties Britų Kolumbija jį ištiko didelė audra. Laivo kapitonas įsakė Kurdakovui paprašyti per radiją Kanados pakrančių sargybą leidimo pasilikti laivui Kanados vandenyse, kol aprims jūra. Sutikimas buvo gautas, bet laivas apsistojo apie 12 mylių nuo kranto. Sergiejus nebelaukė ir tamsumoje, apie 10 v., 1971 m. rugsėjo 3 d. šoko į vandenį nepastebėtas. Buvo šalta ir 5 valandas jis grūmėsi su bangomis. Vienu metu buvo net vėl priartėjęs prie laivo, vos nepri-gėrė. Galų gale pusgyvis rugsėjo 4 d. buvo išplautas didelės bangos į krantą.

Netoli tos vietos gyvenanti vieniša moteriškė tą dieną negalavo ir nėjo į darbą. Pro langą pastebėjo kažką gulintį prie vandens. Pamačiusi, kad tai žmogus, pašaukė pirmąją pagalbą. Kurdakovas buvo nugabentas į ligoninę, kur po kelių dienų atsigavo. Kanadiečių rusų padedamas, Sergiejus gavo leidimą likti Kanadoje, vėliau persikėlė į JAV. Jis tapo savotišku misijonierium, kalbėjo daugelyje šventovių, studijavo Šv. Raštą, sakė kalbas per radiją Rusijos jaunimui.

S. Kurdakovas Kalifornijos kalnuose 1973 m. sausio 1 d. rastas negyvas. Buvo pranešta, esą įvyko nelaimė. Kaip tai įvyko, niekas tikrai nežino. B. N.

LIETUVIŲ DAILININKŲ ŽINIAI

Paskelbtoji \$1000 premija už lietuvių dailininko kūrinį tautine tema bus paskirta 1977 m. birželio mėn. 4 d. atidaromoje parodoje. Kūriniai parodai ir premijai bus atrenkami šia tvarka:

1. Iki 1977 m. gegužės 1 d. dailininkai pristato savo kūrinių skaidres ar spalvotas nuotraukas. Dailininkas gali siūlyti iki 10 kūrinių.

2. Chicagoje ir apylinkėse gyvenančių dailininkai, vietoj skaidrių, gali pristatyti pačius kūrinius.

3. Kūrinius parodai atrenka Jury Komisija, kurios sudėtis bus pranešta vėliau.

4. Atrinktieji kūriniai iki gegužės 28 d. pristatomi 4038 Archer Ave., Chicago, Ill. 60632. Šių kūrinių juoda-balta fotografijos katalogui ir spaudai pristatomos iki gegužės 21 d.

5. Premijuotas kūrinys skiriamas į Meno Kūrinių Fondą.

6. Po parodos dailininkai savo kūrinius atsiima patys ar per įgaliotinius. Skaidrės ir spalvotos nuotraukos gražinamos.

Čiurlionio Galerija, Inc.

Baltijos valstybės tarptautinėje situacijoje

Baltijos spaudos konferencija, atsižvelgdama į mažųjų tautų padėtį Europos gyvenime, ryžosi augti bendromis jėgomis ir nutarė susilaikyti nuo viso to, kas galėtų privesti prie tarpusavio nesusipratimų. Iš laikraščio

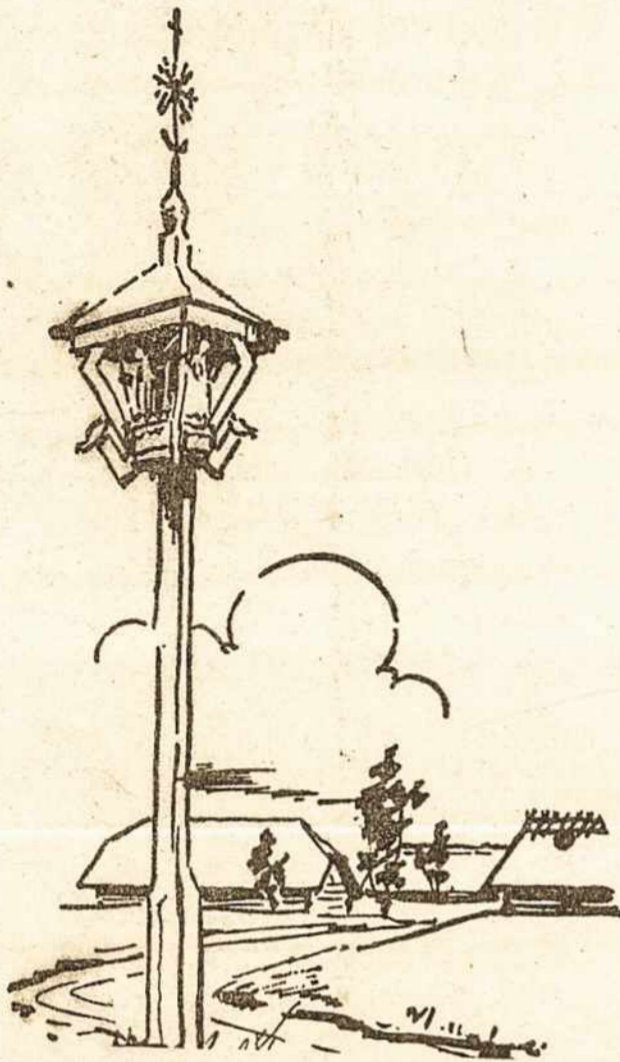

Karikatūra, įdėta į "XX Amžių" 1937 lapkričio 20.

MŪSŲ ŽINIOS

SKAITYTOJAI RASO

REQUIEM PARA UMA CRUZ

A princípio ela foi apenas uma idéia que pouco a pouco foi ganhando a dimensão de sonho, invadindo o coração e já não foi mais possível deixar de torná-la real.

Seu contorno era bem definido ainda que tivesse partido de um esboço emocional: a princípio desejou-se prestar uma homenagem aos pais mortos na Pátria distante, mas esta mesma homenagem se estendeu a todos os irmãos que adormeceram no sono da morte sem terem ao menos uma cruz tosca a assinalar-lhes a campa.

Seu contorno estava definido porque partia da memória: outras iguais não surgiam nas encruzilhadas da lembrança de outros tempos? Numa Pátria então livre?

Veio então o artista que deu-lhe vida no papel: Vladas Vijeikis; e outro que despertou-a da madeira: Herbert Harugel.

A 24 de julho de 1949, após a missa solene na igreja de São José de Vila Zelina, ela foi levada em procissão até o adro e ali plantada com as bênçãos do missionário jesuíta Tėvas Jonas Kidėkas. Poucos recordam, mas logo depois levantou-se um grande vento, prenunciador de tempestade, dispersador do povo. Aos pés da cruz ficaram uns poucos: A família Matelionis, o missionário, o marceneiro...

Mas o vento não derrubou a cruz.

O tempo passou e a cruz permanecia ali, recortada contra o céu, sob o sol e sob a chuva; parecia até que ela se integrara na paisagem da paróquia dos lituanos.

Infelizmente, embora de madeira, ela deixara de ser vegetal: era uma cruz e não botou raízes e apodreceu e ninguém notou. Um dia um vento de misericórdia lançou-a ao chão.

Hoje ela é uma coisa empoeirada e

desagradável, a ocupar espaço das dependências da igreja, que afinal não tem o dever de abrigá-la, estrangeira que sempre foi lá fora.

Descanso para seus restos.

Feche-se com concreto sua antiga base; é preciso haver garantias de que com o passar do tempo não venha a brotar no mesmo lugar um klevas a lembrar-nos sempre nossas origens e nossa missão eterna.

Maria Matelionis Tijunelis

Fevereiro de 1977

INTERIORO LIETUVIAI

MANAUS, AM

Kun. Kazimieras Bėkšta sugrįžo į Manaus, baigęs darbą Abuña apylinkėse, prie Rondonijos-Acre sienos su Kašariri indėnais, kuriems pritaikė raidyną, parašė elementorių ir pirmųjų skaitymų knygele. Šį semestrą dėstys kursą „Kultūrinė antropologija pritaikomai pastoracijai“, o laisvalaikiu baigs versti šv. Morkaus evangeliją į Kohorošitari indėnų kalbą. Šiuos indėnus, gyvenančius Venecuelos pasienyje prie aukščiausio Brazilijos kalno, Pico da Neblina, salezietis misionierius lankys antrašį metų pusmetį, tikrindamas anksčiau paruoštus švento Rašto ir kitus vertimus jų kalbon.

GUAJARA-MIRIM, RO

„Gerojo Ganytojo“ ligoninė yra didelis socialinis ir medicinos darbas. Čia priimami visi be jokių skirtumų, ir patarnavimas yra labai geras. Visi dirba su meile ir pagarba, nes ligoninės vadovybė yra daugiau draugai negu vadai, plačios širdies, geros galvos, kuri apsvarsto viską.

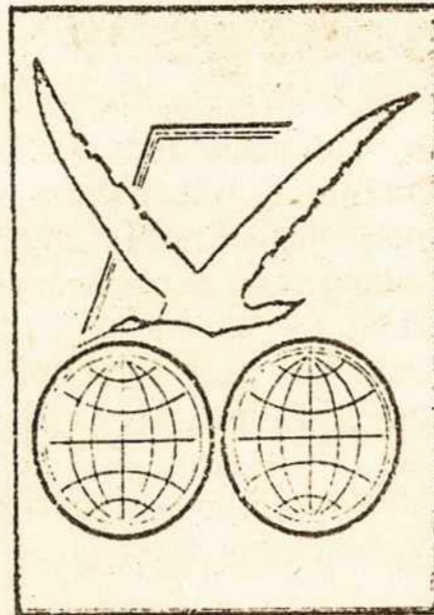
Naujieji darbai yra baigiami – nauji operaciniai kambariai ir laivas-ligoninė, kuris plauks upe padėti tiems, kurie negali keliauti.

Šiuo metu pravedame kursą slauginančiam personalui, ir mokiniai lanko pamokas rūpestingai ir domėdamiesi viskuo. Tai gera visiems, ir mokytojams ir mokiniams.

Tokiu būdu žymus žmogus – kun. F. A. Bendoraitis – čia palieta savo darbo žymes, ir visi žmonės jam dėkingi.

Roseli Sinkevičiūtė

(Roseli Sinkevičiūtė, trečiųjų metų slaugių fakulteto studentė, vasario mėnesį talkina kun. Bendoraitis ligoninėje, dėstydamas ir minėdame kurse. Savo laiške pridėdą: „Loreta Kasparienė (iš Čikagos) mane moko lietuvių kalbos, aš pamokau ją portugalių kalbos“).

PASIRODĖ PENKIASDEŠIMTMEČIO LEIDINYS

Per mažiau kaip metus Lietuvių imigracijos Brazilijon penkiasdešimtmečio komitetas paruošė ir išleido 208 puslapių ir 350 fotografijų leidinį „Penkiasdešimtmetis - Cinquentenário: 1926-1976“, kurį buvo galima iš anksto užsisakyti. Visas komiteto sukauptas renginių, lipinukų ir raktnukų pelnas buvo sudėtas leidiniui leisti, o lėšomis padėjo dešimt mecenatų (dvi organizacijos ir aštuoni asmenys), 28 garbės prenumeratoriai ir 15 prenumeratorių, kurių vardai atspausinti knygos 207-tame puslapyje. Fotografijų parūpino 26 asmenys.

Tai yra proginis leidinys, kuriame atspausdintas straipsnių rinkinys iš lietuvių gyvenimo, organizacinės veiklos ir atsiminimų. Turinį papildė svarbesnių įvykių (1867-1976) kalendorius ir portugališkai trumpas Lietuvos aprašas. Dauguma straipsnių rašyta lietuvių kalba; tik keturi ilgesni portugalių kalba, ir trumpos kiekvieno rašinio santraukos. 88 puslapių iliustracijų parašai rašyti abiem kalbom.

Prie leidinio redakcinės ir techninės ruošos prisidėjo šie asmenys:

Straipsnius peržiūrėjo, sulygino ir korektūrą skaitė Halina Mošinskienė, tekstą spaustuvės mašinėle perrašė Nijolė Mikalkėnienė, montavo Alfonsas D. Petraitis; teksto matricas paruošė Rikardas Bendoraitis ir Robertas Saldys, spaudė „Mūsų Lietuvos“ spaustuvė, teksto puslapius surinko Rikardas Bendoraitis, Rikardas Pueta, Flavijus Bacevičius, Beatriz Bacevičiūtė, Juozas Silickas, Maristela Žūtautaitė, Sofija Žūtautaitė. Viršelio montžas Silenės Silickienės. Portugalų kalbos santraukų korektūrą peržiūrėjo Emilija Bendoraitienė. Nuotraukas fotografuoti paruošė Jonas Silickas, fotografijų negatyvus ir parašus montavo Feliksas Girdauskas. Tekstui popierį piaustė Stepa Urbiečio ir Albino Uckaus spaustuvės. Į Rio de Janeirą spausdintą medžiagą ir popierį fotografijoms nuvežė Transporte Kaly-

batas, Osvaldo Kalybato bendrovė. Fotografijas ir viršelį spaudė bei knygą įrišo Tipografia KAGE, savininkų Kazimiero ir Romualdo Gaulių spaustuvė Rio de Janeiro. Ryšiuose su klišių įmone ir prie kitų darbų talkino Petras Daugintis ir Algirdas Savickas.

Leidinio rėmėjai ir Penkiasdešimtmečio komiteto nariai surašyti pačiame leidinyje, kurį galima abiejuose klebonijose ir per šventes bei iš platintojų įgyti už 50 kruzeirų.

BRAZILAS ISTORIKAS RAŠO

Kovo 9 Penkiasdešimtmečio komitetą pasiekė kun. Arthur Rabuske laiškas iš Rio Grande do Sul. Istorikas ir Universidade do Vale dos Sinos (UNISINOS) profesorius buvo vokiečių imigracijos 150 metų sukakties (1974) leidinio redaktorius, o lietuvių Penkiasdešimtmečiui paruošė straipsnį apie pirmuosius Rio Grande do Sul lietuvius. Apie naują leidinį „Penkiasdešimtmetis-Cinquentenário“ atsiliepia:

„Hoje o correio me surpreendeu, muito agradavelmente, com a sua remessa de um exemplar do „Cinquentenário da Imigração Lituana no Brasil“ (edição bilingue). Além de acusar a sua vinda e agradecer-lhe de coração o privilégio, quero felicitar a comissão de festejos deste cinquentenário, e dizer-lhe que a edição ultrapassa em muito as minhas expectativas mais risonhas. Parabéns, parabéns irrestritos.

Naturalmente só pude ler a parte de textos que está em vernáculo. Mesmo assim me senti muito recompensado. Lembrei-me do saudoso Pe. José von Lassberg, S.J., que tanto amou os lituanos e apreciou a sonoridade de sua língua.

Bem imagino o quanto tenha custado precisamente esta iniciativa, máxime no concernente as ilustrações, que realmente se apresentam numa fartura incommum. Creio que tais obras permanecem por muito tempo como marcos inamovíveis para toda a família lituana entre nós“.

BAIGIA MEDICINA

Gegužės mėnesio 15 d. São Paulo universiteto medicinos fakultetą Bragança Paulista baigia Carlos Alberto Camargo, su tėvais ir dviem sesutėm gyvenęs Casa Verdėje. Lietuviškai išmoko šeimoje iš motinos ir iš senelės Marijos Baltušnikienės, ilgametės ML skaitytojos, kuri pernai mirė. Kurį laiką dalyvavo lietuvių kalbos pamokose Vila Anastácio.

MŪSŲ ŽINIOS

PABALTIEČIAI PAGERBĖ T. SAULAITI

Kovo 4 Eduardo restorane São Paulo centre estų valdyba perdavė pareigas latviams, kurie šiais metais vadovaus Comitê Pro-Justiça dos Povos Bálticos, São Paulo pabaltiečių komitetui, kuris kasmet ruošia parodą, birželio įvykių minėjimą, leidžia Baltų biuletenį ir kt. Estus atstovaujantį a.a. konsulo dr. Ferdinand Saukas sesuo Alide Slets apgailėstavo, kad konsulo sūnus Olav negalėjo dalyvauti, bet atkreipė dėmesį ir į jaunimą, kuris užima mirusių ir pavargstančių vietų trijų tautų sutelktinėje veikloje.

Būsimasis pirmininkas latvis Com. Janis Minders trumpai pristatė jaunų asmenų sudarytos latvių valdybos planus ir norus įnešti dar naujesnės gyvybės į komitetą, kuris tiek daug atlikęs. Neiškentė žodžio nepasakęs ir ilgametis komiteto narys pastorius Jekabs Mekšs, sakydamas, kad visos trys tautos yra kaip broliai, vieni kitiems reikalingi. Kartu su pastorium ir konsulu steigęs prieš devyneris metus komitetą kpt. Juozas Čiuvinškas kalbėjo lietuvių vardu. Latviams ir estams, taip pat vėliau komiteto garbės pirmininkei deputatei Dulce Salles Cunha Braga buvo įteiktas visų pasirašytas „Penkiasdešimtmečio-Cinquentenário“ leidinys.

Ta vakariene buvo norima pagerbti ir išvykstantį t. Antaną Saulaitį SJ, daug nusipelnusį ne tik lietuvių, o ir kitose kolonijose. Tatai primygtinai pabrėžė kalbėjusieji – estų vardu da. Alide Slet, latvių vardu Comendador Janis Minders bei pastorius Jakabs Mekšs, o lietuvių vardu kpt. J. Čiuvinškas.

Estų Nepriklausomybės minėjimas S. Paulyje įvyko š. m. vasario 26 d. dalyvaujant gausiam estų būriui. Religinė dalis buvo pravesta past. Mekšs ir p. Walter Kenkmann. Giesmes pianinu palydėjo Solange Saukas. Bendrą susirinkusiems sveikinimą sakė Paulo Welton, o istorinę apžvalgą davė Axela Lutz. Alide Slet sveikino jaunimą, kviesdama bendram darbui. Jos kalbos vertimą į portugalų kalbą davė Matti Kenkmann. Ką 1946 metais rašė vakarų valstybės apie Estijos nepriklausomybę, spaudos ištraukas paskaitė Paulina Lustwerk Poetė Erika Wernick paskaitė savo kūrybos, o Estijos konsulo sūnus Olev Saukas pasveikino susirinkusius. Latvių vardu žodį tarė pasto-

rius Mekšs. Lietuvių vardu kalbėjo Alf. D. Petraitis. Šventė buvo suruošta Estų Draugijos Brazilijoje ir Estų Luteronų Kongregacijos rūpesčiu. Po oficialios dalies vyko jaukios vaišės.

Dalyvavusiam latvių past. Mekšs buvo įteikta dovana jo 70 metų amžiaus ir 40 metų kunigystės sukakčių proga.

Estijos Nepriklausomybės data: 1918 m. vasario mėn. 24 d.

Š. m. kovo 13 vyksta União Cultural Brasil-Estônia rinkimai.

Alf. D. Petraitis

PIRMASIS LITERATŪROS RATELIO VAKARAS

R. A. Petraičių namuose vasario 26 d. įvyko pirmasis šių metų Literatūros Ratelio vakaras, skirtas naujos vadovybės išrinkimui ir atsisveikinimui su t. Saulaičiu.

Sių metų veiklos vadove buvo vienbalsiai išrinkta p. Halina Mošinskienė, kurią karštai pasveikino savo kadenciją užbaigusi Živilė Jūraitytė.

Šeimnininkas Alf. Petraitis pravedė literatūrinį atsisveikinimą su t. Saulaičiu, panaudojant Marijos Jurgitos Saulaitytės eilėraščių ištraukas.

Pats t. Saulaitis pristatė vos išėjusį leidinį - LIETUVIAI BRAZILIJOJE, o Alf. Petraitis parodė skaidrių iš Lietuvos, sodybos" per p. Rožės suruoštas vaišes buvo progos dar daugiau pasidalinti mintimis bei veiklos programa.

Sekantis Literatūros Ratelio vakaras numatytas kovo mėn. 26 d. 16 val. pas p. Aleksandrą Bačeliene, rua Sabará 302, 120 and. apt. 122.

„RŪTELĖS“ KARNAVALAS

Nenorėdami užmiršti lietuviško Užgavėnių blynų papročio, „Rūtelės“ nariai ir tėvai vasario 12 po repeticijos ir po „Bitutės“ stovyklos skaidrių patiesė įvairiausių sklindžių stalą Jaunimo namuose. (Pernai, jau prasidėjus Gavėniai, buvo blynų balius).

Per tris karnavalo dienas „Rūtelės“ nariai buvo pakviesti į Vinco Banio namus, kur sekmadienį šoko samba, popietėmis pasimaudė gražiame baseine. Kartu su vaikais buvo ir tėvų, kurie vandens nepabūgo, bet sambos nevisi drįso šokti, kad negirgždėtų kaulai.

ATSISVEIKINIMAS SU... SĖJĖJU

Kovo 10 Penkiasdešimtmečio komiteto narių ir bendradarbių būrelis buvo pakviestas Jono ir Aldonos Valavičių, kurie svečius priėmė savo naujuose namuose. Prisiminę 1976 kovo 7 įsteigto komiteto nuveiktus darbus ir malonų bendradarbiavimą tuo pačiu atsisveikino su kun. A. Saulaičiu, buvusio komiteto pirmininku.

Jautriai tardamas žodį, Jonas Valavičius palygino išvykstančiojo kunigo darbą į sėjimą, kurio dėka sklinda lietuvių kalba, dainos, papročiai. Jeigu seniau atsiskyrimas būtų buvęs galutinis, dėl menkesnių susisiekimo priemonių, šiandien lėktuvų amžiuje yra vilties, kad vėl susitikime, baigė šeimnininkas.

Kun. A. Saulaitis Jonui ir Aldonai Valavičiams padėkojo ypač už nuolatinį nuoširdumą ir dosnumą, užleidžiant savo vasarnamį Santa Isabel studijų dienoms, vaikų bei jaunimo stovykloms ir savaitgalio iškykloms.

A.K.T.

ISSKRENDA ŠIAURĖS AMERIKON

Penktadienį kovo 18, 12:00 val. iš Congonhas išskrenda kun. A. Saulaitis.

laitis, paskirtas naujom pareigom Jaunimo Centre Čikagoje, JAV. Per eitą sekmadienį buvo nuvykęs į Rio de Janeiro, o skrisdamas šiaurės stos po dieną Montevidėjuje ir Buenos Airėse pasimatyti su pažįstamais, o ypač su Jaunimo kongreso bendradarbiais.

PAJIESKOMA

M. Varaneckas iš Australijos jieško giminių Brazilijoje. „Mano dédé, Silva Kiaulėnas, išvyko į Braziliją 26 metais su (5 sūnumis ir gyveno Rio de Janeiro. Jis kilęs iš Aželių kaimo, Salako valsčiaus, Zarasų apskr. Norėčiau nors vieno jo sūnų adresą gauti (vardų neprisimenu).

Mano adresas: M. Varaneckas, 11 Emily St., Clophom – S. Australia 5062.

„CHORAS „AIDAS“ ruošiasi kelionei į P. Ameriką. Didžiausias rūpestis – lėšos. Kelionės planas jau sudarytas. Numatyta aplankyti su koncertais Argentina, Urugvajų, Braziliją ir Venecuelą. „Aidas“ vyksta į P. Ameriką Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos siunčiamas. PLB valdyba paruošė kelionės planą ir užmezgė ryšius su P. Amerikos Bendruomenių valdybomis.

Reiškiu nuoširdžiausią padėką dalyvavusiems a.a. mano vyro JONO DIMŠOS 7-tos ir 30-tos dienos Mišiose: artimiesiems, giminėms, įsė giedojusiems buv. Aušros choro choristams-ėms, Tėvams Jėzuitams, davusiems salę ir gražiai atlaikiusiems šv. Mišias, gėlių atnešusioms, mieliems draugams, draugėms, pažįstamiesiems ir kitiems tautiečiams, tautietėms.

Velionies našlė VERONIKA

Sveikiname Edson ir Zenaide Meškelius, susilaukusiems Kovo 10 d. savo pirmagimio sūnelio Alexandre ir linkime linksmo ir laimingo gyvenimo.

Jonas ir Nijolė Mikalkėnai

ĮSIGYKITE

208 puslapių ir 350 fotografijų leidinį

PENKIASDEŠIMTMETIS—CINQUENTENÁRIO

apie lietuvius Brazilijoje nuo 1867 iki 1976 metų Gaunama klebonijose, paštu ir pas platintojus.

Kaina 50 kruzeirų.

PENKIASDEŠIMTMETIS—CINQUENTENARIO

da imigração lituana no Brasil. Uma coletânea bilingue de artigos, resumos e 350 fotografias sobre os lituanos do Brasil de 1867 até hoje. Nas casas paroquiais da Vila Zelina e de S. Casimiro.

... A edição ultrapassa em muito as minhas expectativas. As ilustrações realmente se apresentam numa fatura incomum

— Pe. Arthur Rabuske, SJ

Historiador, Universidade do Vale dos Sinos, RS

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ

SUSIRINKIMAS

Saukiamas kovo 27 dieną, 16 val. (tuoj po lietuviškų pamaldų) Jaunimo namuose.

Programoje

Praėjusių metų darbų apyskaita
Valdybos pranešimai
Stovyklavietė ir Senelių Prieglaudų reikalai

Narių pasisakymai bei pasiūlymai.

Prieš susirinkimą bus galima užsimokėti nario mokesči.

Visi nariai prašomi dalyvauti

V. Bacevičius K. J. Šeškevičius
sekretorius Pirmininkas

STUDENTŲ STIPENDIJOS

BLB-nės valdyba, tvarkanti studentų stipendijas, kovo 11 dieną susirinkusi posėdin, galutinai aptarė šių metų stipendijų planą. Nutarė, kad, pagal stipendijų fondo tikslą ir dvasią,

– stipendijos teikiamos tik studentams lietuviška prasme, būtent reguliariai įsirašiusiems ir lankantiems universitetą ar panašaus lygio mokslo įstaigą,

– ir tik tiems studentams, kurie reguliariai pasireiškia kultūrinėje lietuviškoj veikloj.

BL Bendruomenė taip pat svarsto būdą kaip atlyginti tiems tautiečiams, kurie pastoviai atlieka kokį visuomeninės reikšmės kultūrinį lietuvišką darbą.

BLB-NĖS TARYBOS IR VALDYBOS POSĖDIS bus balandžio 6 dieną, 20,30 val. V. Zelinoj klebonijoje.

UŽSIMOKĖJO ML

50 kr.: (už pusę metų): Antanas Skreblys.

Po 100 kr.: Juozas Šervinskas, Kostas Merkys ir Ona Baltaduonienė.

Po 105 kr.: Kazys Lipas, Marija Gorauskas (Radvilas), Anatolija Jakutienė, Jeva Kutkienė, Antanas Strolia, Stasys Ambraziejus, Vaclovas Kontautas, Veronika Vaikšnorienė ir Aldona Medziukaitė.

Po 110 kr.: Vitas Kiaušas ir Ona Serbentaitė.

Po 115 kr.: Jonas Valiukevičius ir Edvardas Pažėra.

120 kr.: Juozas Lisauskas.

Po 150 kr.: Juozas Bendžius ir Albinas Budrevičius.

155 kr.: Antanas Golskis.

Po 367 kr.: (Oro paštu): Pranas Dovydaitis ir Antanas Vosylius.

ML Administratorius

RIO DE JANEIRO

Sekančios lietuvių Mišios, kurias švęs senosios katedros koplyčioje kun. M. Valiukevičius, bus kovo 20 d., 11 val. ryto.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJA URSULĖ GAULIENĖ

savo 82-trojo gimtadienio proga ir savo pirmosios proanūkės Tautos, gimusios sausio 8 dieną, vardu.

Jodviem nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai.

ML administracija

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ

Kovo 19, Šv. Juozapo dieną, 7 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios lietuviškai;

Vakare 19,30 val. regiono Vyskupas Dom Luciano laikys iškilmingas Mišias braziliskai.

Lietuviškos iškilmingos pamaldos bus sekmadienį, kovo 20 d., 11 val.

Po pamaldų bus šventės pietūs.

SV. JUOZAPO ŠVENTĖS PROGA

L. K. Bendruomenė rengia

PIETUS

Kovo 20 dieną, 12 val. (tuoj po sumos) Jaunimo Namuose.

Nepraleiskite progos pabuvoti savųjų tarpe.

LIETUVIŲ BROLYBĖS VAJUS

Šios Gavėnios metu vyksta visose Brazilijos parapijose Campanha da Fraternidade šūkiu „ComECE em sua casa“.

Ir mes, lietuviai katalikai, dalyvausime joje. Ją pratęskime į didžiąją lietuvių šeimą, į lietuviškąją koloniją. Joje yra visa eilė vargingų šeimų. Savo pinigine ar kitokia auka padėkime joms. Jų Velykų šventės tada bus linksmesnės; taip pat ir mūsų. (Aukas galima įteikti lietuvių šv. Kazimiero ir šv. Juozapo parapijų klebonijose).

URUGVAJŲ

Balandžio 2 dieną kun. Stanislovas Grigaliūnas sulauks auksinio kunigystės jubiliejaus. Įvykis bus viešai paminėtas Montevidėjų balandžio 17 d., per Atvelykį. Jubilias yra buvęs lietuvių kolonijos ir Brazilijoj, Parque das Nações.

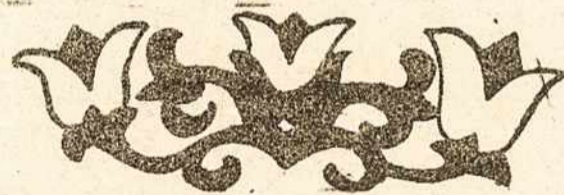
Verbų sekmadienį, balandžio 3 d., 16 val. šv. Kazimiero salėje Gavėnios rimties ir Kristaus kančios pagerbimo dvasioje vyks

RELIGINĖ POPIETĖ

su Mišiom, giesmėm, deklamacijom bei filmeliu apie Kristaus kančią

Visus kviečiame dalyvauti

Klebonas

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável

Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ
LIETUVA

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautes ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniui nebūtina išreikšti redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.